

BCP

BAĞIMSIZ CUMHURİYET PARTİSİ

Cumhuriyet Mahallesi,
Bayındır 1 Sokak, No: 15/13
Kızılay - ANKARA

www.bcp.org.tr
e-posta: sekreterlik@bcp.org.tr

ULUSAL MANİFESTO

Çağımızdaki çalkantıları çözemeyen, Kemalist sistem ile yüz yüze gelmeye cesaret edemeyen siyasi partiler, her türlü akımlar, bilinçli ya da bilinçsiz olarak emperyalizmin değirmenine su taşımının ötesine gitmediler, gidemezler de.

Sosyal sınıflar arasında yapılmayan hiçbir tahlil doğru değildir. Sosyolojik, siyasal ve ekonomik toplum yapısını belirleyen bilgidir. Bilgi insanın maddi üretimini, tabiat olaylarını, tabiatın özelliklerini, kanunlarını ve kendisi ile tabiat arasındaki ilişkileri anlaması demektir.

Üretim ve üretici güçlerin tarzı ele alınmadan sadece ve doğrudan doğruya üst yapı üzerinden yapılan araştırmalar daima eksik kalır. Bu araştırmalara göre tayin edilen sosyal politika hedefleri, toplumsal ve ekonomik sorunları hiç bir zaman çözemeyeceği gibi, esas amaç olan toplum yapısını değiştirmek görevini de yerine getiremez.

Diğer taraftan din; toplumumuzun ya da toplumların her değişim döneminde sınıfsal çıkarlar temelinde erozyona uğrayarak özünden çıkartılmış, mülkiyet ve üretim ilişkilerine göre şekillenip yorumlanmıştır. Milliyetçilik ise ulus devletlerin oluşumunda devrimci bir karakter taşıırken, kapitalizm emperyalist aşamaya geçince ırkçılığa dönüşmüştür.

Bu aşamada BCP programını ana çizgileri ile göz önünde tutarak; ülkenin içinde bulunduğu durumu, karşı karşıya kaldığı sorunları ve tıkanmış olan çözüm yollarını ayrıntılı bir biçimde açmak zorundayız. Ayrıca; bugünkü koşullara belli bir değişim sonunda gelindiğini de göz önünde bulundurmak, geçmişten günümüze olan gelişmeleri doğru değerlendirmek ve bunun geleceğe olan yönünü tayin etmek de diğer bir zorunluluktur.

Bugün dünyada yaşanan ve karmaşık gibi görünen çelişkiler, sistemler arası savaştan başka bir şey değildir. Buna 1914 - 1924 yılları arasında yenilen emperyalizmin 'rövanş alma isteği' de diyebiliriz.

1900'lü yıllarda, Avrupa'da devrimci sürecini tamamlayan kapitalizm, emperyalist yapıya dönüştüğünde, ilk olarak Avrupa ve tüm batıda devrimci gelişmelerin önüne set çekerken, Doğu henüz kapitalizm ile yeni tanışmakta ve imparatorluklar ile yönetilmekte idi. Doğuda kapısı ilk çalınan Osmanlı İmparatorluğu oldu. Çünkü Osmanlı dağılma sürecine girmiş ve bu dağılma sürecinde İngiliz ve Fransızlar, Rus çarı ile 16 Mayıs 1916'da Sykes Picot Antlaşması'nı imzalamıştı (bkz.http://tr.wikipedia.org/wiki/Sykes-Picot_Antla%C5%9Fmas%C4%B1).

Bu antlaşmaya göre Osmanlının çekileceği topraklar bu iki ülke arasında paylaşılacak, Güneydoğu'da Kürdistan ve Ermenistan olmak üzere iki devlet kurulacaktı. Paylaşım haritası çizilince Suudi Arabistan ve Ürdün Osmanlıya karşı ayaklandırıldı. Ayaklanmanın komutanı

İngiliz Generali Alenby, komutasındakiler ise İsrail Yahudileri idi. Bu antlaşmanın karşılığında 2 Kasım 1917'de yapılan Balfour Deklarasyonu ile Filistin Yahudilere verilecekti (bkz.http://tr.wikipedia.org/wiki/Balfour_Deklarasyonu_%281917%29).

1917 Ekim Devrimi'ni yapan Lenin, bu planı deşifre edince oyun bozuldu. Fakat İngiliz ve Fransız orduları Orta Doğu'ya girmiş, savaş Anadolu topraklarına yayılmıştı. Bu çağ aynı zamanda Asya'da 'milli kurtuluş devrimleri' çağıdır. Biz de bu çağdan Milli Kurtuluş Savaşı'nı vererek çıktık.

Milli savaşı kazanmak uluslaşmak değildir. Uluslaşmak Türkiye'de anayasal düzenin kurulması, yani bireyin Türkiye Cumhuriyeti'nin karşısında eşit haklara sahip olmasıdır. Diğer bir deyişle; bireyin hakları esas, diğer sorunlar talidir.

Evet! Genç Türkiye'nin sınırları çizilmiştir, fakat esas çelişki yeni başlamıştır. Dışa karşı esas, içe karşı tali olan sorun tersine dönmüş; içe karşı esas, dışa karşı tali sorun halini almıştır. Çünkü ülke içinde toprak, Osmanlının hızlı çöküşünün başladığı dönemlerde kontrol edenlerin elinde kalmış, toprağı kontrol eden derebeylikler; ağa, bey ve aşiret örgütlenmesi içerisinde toprağın yeni sahipleri oluşmuştur. Bu nedenle Kemalist sistemde toprak reformu (demokratik devrim) zorunlu hale gelmiştir. Bir yandan toprak ağaları ve aşiret beylerine karşı savaşı sürdüren Mustafa Kemal, diğer yandan da üretim çiftlikleri oluşturuyordu (bkz.<http://ziraat.akdeniz.edu.tr/ataturk-ve-tarim>). Her biri yüzlerce dönüm arazi üzerine kurulan çiftlikler, üretim ihtiyaçlarına göre tesislerle inşa ediliyor, topraksız köylüler bu yerlere yerleştiriliyordu. Toprak reformu yapılmadı diyenler, bu kurum ve kuruluşları araştırıp yeniden değerlendirsinler. Toprak reformu tabii ki bundan ibaret değildir. Toprak reformunun gerçekleşmesi, feodal ilişkilerin ortadan kalkması ve büyük toprak sahiplerinin (bize Osmanlı'dan kalan) köy emekçileri üzerinde uyguladıkları tefeci-bezirgân sermayenin tahakküm ve sömürüsüne son verilmesi demektir. Toprak devrimi; devlet denetimindeki kredi kurumlarının, topraksız ya da az topraklı köylülerin yararına işletilecek duruma getirilmesi demektir. Diğer bir deyişle, bu köylüleri toprak ve tarım aracı sahibi haline getiren bir sistemdir.

Devrim, gerçek birlik, beraberlik, dayanışma; bütün halkın (Doğulu-Batılı) her türlü baskıdan kurtulmuş olarak, eşitlik ve kardeşlik içinde özgür Türkiye'nin ilerlemesine katkı sağlamasıdır. Bu da yeni bir yapılanmayı gerektirir.

Cumhuriyet'in feodalizmi tasfiye etmek için oluşturduğu ekonomik yapılanmanın, banka, tarım ve sanayi ilişkilerine bakıldığında görülecektir ki; kooperatifler, birlikler, devlet malzeme ofisleri, bankalar ve benzeri kuruluşlar ekonomi ile iç içe ve kalkınmada itici güçtür. Ekonomide böyle bir yapılanma, politikada yabancı bağımlılığını ortadan kaldıracığından, sömürünün sahibi olan üst yapı kurumlarını da söküp atmakla yükümlüdür. Devrim denilen kavram da budur. Bu devrim ile üretim araçları halka verilmiş, üretimin sahibi olan halk iktidara getirilmiş, ülkenin kaderinin tayin edilmesinde rol oynayan demokratik düzen gerçekleştirilerek, feodal üretim ilişkileri ortadan kaldırılmış ve sanayi toplumuna geçilmiştir.

Emperyalizm ve Asya'da Kapitalizm, I.Dünya Savaşı şafağında ortaya çıkmıştır. 'Asya'da Kapitalizm nasıl olacak?' sorusuna bir yandan Sovyetler Birliği kafa yorarken, bir yandan da Mustafa Kemal kafa yormaktadır. Bu sorunu Sovyetler'de işçi sınıfı üstlenirken, Kemalizm'de ise Mustafa Kemal bunu halkın sırtına yüklemiş ve böylece halk kavramını ortaya çıkarmıştır. Halk kavramının çeşitli ülkelerde ve her ülkenin çeşitli dönemlerinde ayrı anlamı vardır. Örneğin, Türkiye'de, Kurtuluş Savaşı yıllarında emperyalizme karşı olan her kesim, halkı (toprak ağası, aşireti, toprak beyi, yoksulu, köylüsü, işçisi v.b.) temsil ediyordu. Savaş bitip sınırlar çizildiğinde ise halk kavramı değişmiştir. Buradaki yeni çelişki; emperyalizmin içeride kalan kırıntıları ile kurulacak sisteme karşı koyan kesim arasındaki çelişkidir.

Kemalist sisteme göre; hükümet parlamenter sistem ile kurulmaz, halk meclisi tarafından atama ile kurulur. Yine bu sisteme göre; Cumhurbaşkanı devletin değil, hükümetin başıdır. Ve meclis, hükümeti görevden alma yetkisine sahiptir (1924 Kurucu Anayasa'nın 3. ve 5. maddelerinde bu devlet yapısı anlatılmaktadır). Halk meclisi ise yapılan ekonomik altyapının kurum ve kuruluşlarından seçilir. İktidar ise halk iktidarındır.

Bu farklı iki tip devrim Asya'da imparatorlukların çöküşünü ve ulus devletlerin oluşumunu sağlarken, emperyalizme vurduğu darbe ile Avrupa ve ABD'de krize neden olmuştur. 1929 bunalımından Keynes modeli (liberal sistem) ile çıkan emperyalizm, yeni sömürgecilik anlayışını Kurtuluş Savaşımızdan aldığı dersten sonra değiştirmiş, fiili işgal yerine, sermaye ihracı ile tek dünya din imparatorluğu üzerine inşa etmiştir .
(bkz.http://tr.wikipedia.org/wiki/Keynesyen_ekonomi). Tek dünya din imparatorluğu; Sosyalist sistemlerde sermayenin işçi sınıfının elinden alınarak, Kemalist sistemlerde ise halkın elinden alınarak, şahıs ve şahıs şirketlerine verilmesiyle sağlanacaktır. Yukarıdaki söylemimizde 'sistemler arası savaş' diye söz etmemizin nedeni de işte budur.

Bunun hayata geçirilmesi için, önce görünmeyen hükümet CIA kuruldu. Bakınız, yazar David Wise ve Thomas Ross "Görünmeyen hükümet CIA" (bkz. <http://bianet.org/bianet/kultur/13936-gorunmez-hukümet-cia>) isimli kitaplarında ABD'yi şöyle tarif ediyor: "Bugün ABD'de iki hükümet vardır. Birincisi, vatandaşların gazetelerden, çocukların ise yurttaşlık kitaplarından öğrendikleri hükümet; ikincisi, soğuk savaşta ABD politikasını yöneten birbiri ile iç içe girmiş gizli mekanizmadır. İkinci hükümet istihbarat toplar, casusluk yapar, bütün dünyada gizli hareket planlar ve bu planları uygular. Dış ülkelerin başkentlerinde Amerikan elçileri sözde Amerikan temsilcileridir ama, bunlara görünmeyen hükümeti denetleme yetkisi verilmiştir."

Bilindiği gibi soğuk savaşta CIA'nın en önemli silahı dindir. Çünkü liberal sistem, laik olmayan kilise ve sinagoglardan oluşan bir ekonomik yapılanma biçimidir. İslam dininde Tanrı ile kul arasında hiçbir güç yok iken, laik olmayan kilise ve sinagoglarda Tanrı ile kul arasında 12 tane seçilmiş kişi vardır. Bu seçilmişlerin görevi ise; Tanrı ile yapılan akde (sözleşmeye) göre yeryüzünü liberal sistem altında yönetmektir. AB'yi temsil eden bayrakta bulunan 12 yıldız tesadüfi değil, seçilmişlerin bir temsilidir.

Kutsal cephe; "Komünizm, Kemalizm din tanımaz" propagandaları ile başlayan soğuk savaş stratejisinin sonuçlarını, 1946-1949 yılları arasında İsrail devletini kurarak, Türkiye'de halk iktidarını parlamenter liberal sisteme dönüştürüp NATO içerisinde yapılanarak elde etti. Mustafa Kemal'in vefatını fırsat bilen ve Kemalist sisteme içeriden dış bileyen muhteşem ikili, (biri Alman işbirlikçisi İsmet İnönü, diğeri ise ABD işbirlikçisi Celal Bayar) Kemalist sistemi bizlerden gizleyerek çok partili bir dönemi başlattı. Bu yeni dönem, anti Kemalist dönemi başlatacak, yeni bir CHP ve DP programından oluşacaktır. Celal Bayar'ın Washington'da, 25 Ocak 1954'de düzenlediği basın toplantısında söylediği şu sözleri ibretle okumakta fayda var: "Türkiye'ye yapılan iktisadi yardım, zaten yükselmekte olan ekonomik büyümeye kuvvetli bir müzahir olarak gelmiştir. Memleket, Türk milletinin satın alma kudretinin artması ve hayat standartlarının yükselmesi ile mamul maddeleri için büyük bir pazar haline gelmiştir. Yabancı sermayenin Türkiye'ye en müsait şartlar altında akmasını mümkün kılacaktır. Hülasa, denebilir ki Türkiye'de sarf edilen her dolar, mümbit bir toprağa ekilmiş refah ve bereket filizleri verecek bir tohum gibidir." (bkz. <https://www.facebook.com/suaykaraman1/posts/521607157899039>)

Celal Bayar'ın 1954'te, Türkiye'yi, mamul maddeleri ve tüketim maddeleri için büyük bir pazar olarak peşkeş çeken bu demeci; karşı devrimin tamamlanmış olduğunun, Kemalist düşüncelerin geri itildiğinin ve ülkenin emperyalist asalak işbirlikçi sınıfın eline geçtiğinin kesin kanıtıdır.

İşbirlikçi sermaye, sömürgeciliğe bağlı liman burjuvazisi demektir. İthalat - İhracat alanında, ithalatın daha kurnazca bir şekli olan montaj ve ambalaj sanayiinde, bankacılık ve sigortacılıkta

yabancılar ile ortaklıkları ya da Türkiye’de kayda değer tüm zenginliklerini eline geçirmiş olan ya da geçirme çabasında bulunan emperyalizmin baş dayanağı, yabancı firmaların ajanlığı altında doğrudan doğruya egemendir. Amaç; iktisadi hayatımızın bu kilit noktalarına sirayet ederek, Türkiye'nin tüm ekonomisini tahakkümü altına almaktır. İşbirlikçi sermaye Türkiye’de gerçek sanayileşmeye, gerçek iktisadi kalkınmaya karşıdır. Emperyalistlerin uygun gördüklerinin dışında, Türk vatandaşının mülkü olan fabrikaların kurulmasına engel olunmaktadır. İşbirlikçi sermaye toplumdaki asalak zümrenin en güçlü olanıdır.

Öte yandan, kutsal cephe temsilcileri olan kilise ve sinagog 1962 yılında tek din olmak için anlaştı. Bu anlaşmaya göre SSCB yıkılacak, kilise sinagogdan özür dileyecekti. Bu aynı zamanda BAP (Büyük Asya Projesi)’nin birinci aşaması olacaktı. Kutsal cephe geçici olarak radikal İslam ile ittifak yaparak, bilindiği gibi 1980-1985 yılları arasında SSCB’yi çökertti ve liberal ekonomik yapıya dönüştürdü. SSCB’nin çöküşünden sonra 2002 yılında St.Petersburg Kilisesi’nde yapılan kutsal cephe toplantısı, papa II. Jean Paul tarafından şu sözlerle açıldı: "Herhangi bir insana yöneltilen herhangi bir zulmü reddeden kilise, Yahudiler ile paylaştığı mirasın farkında olarak ve politik sebeplerle değil, İncil’in ruhani sevgisi ile hareket ederek, onlara karşı herhangi bir yerde ve zamanda yöneltilen kini ve antisemitik tutumu reddeder. Bizim sahip olduğumuz çok şey var. Cennetin ve dünyanın Tanrısı, hepimizin iyiliği için karşılıklı sevgi, saygı ve diyalogun olduğu yeni ve bereketli bir çağa yönlendirir bizi” diyerek beklenen özür diledi.

Papa II.Jean Paul’un, ‘yeni ve bereketli çağ’ dediği BAP’ın ikinci aşaması BOP (Büyük Ortadoğu Projesi)’dur. II.Jean Paul, BOP’da yapılacak işleri şöyle sıralar.

- a) Çevrenin sorumlu bir şekilde yönetilmesi ve bilinç oluşumuna katkı sağlanması
- b) İnsan hakları, özgürlük ve saygınlıktan yoksun yerlerde, bunların inşa edilmesi
- c) Bütün bunların gerçekleşmesi için Vatikan-İsrail arasındaki ilişkilerin kurulması, Yahudi düşmanlığına son verilmesi, ırkçılık ve dini hoşgörüsüzlüğün bütün biçimleri ile mücadele edilmesinin sağlanması.

SSCB ve Kemalizm’in yıkım projeleri ve 70’li yıllarda Fethullah Gülen’in okullarına akıtılan paralar BOP’un altyapıları ve 1976-1981 yıllarının hazırlık aşamaları idi. O yıllarda ülkemizde yaşanan kaos tesadüfi değil, görünmeyen hükümet CIA’nın işi idi. 12 Eylül darbesi yapıldığında, bundan daha Türkiye basını bile habersizken, ABD basını darbeyi sabah saat 05’te manşetten "Bizim çocuklar bu işi başardı" diye veriyordu .
(<http://www.milliyet.com.tr/.../dunyadetay/04.06.2011/1398393/...>). '12 Eylül, ulusal solcu ve ulusal sağcılarını işkence tezgâhlarında, İsa’nın öcünü alırcasına, çarmıhlardan çarmıhlara gererken, ümmetçi toplumu yaratacak olan Özal ABD’de kampa alınmış ve Kemalizm’in tasfiyesi için 1976’da Kemal Derviş tarafından yazılan ‘24 Ocak Kararları’nın hayata geçirilmesi için eğitiliyordu (24 Ocak Kararları Kemalizm’in tasfiye kararlarıdır.).

Irak ile sınırimızda tampon bölge açılarak çekiç gücü yerleştirilecek, ‘Güneydoğu sorunu’ adı altında APO görevlendirilecek ve PKK güçlendirilecekti. Onların çocukları başarılı oldu, silahlarımız yenilendi, yeni açılan üslerimiz Ortadoğu’ya yönlendirildi ve böylece bir taşla iki kuş vuruldu. SSCB’nin yıkılması için kutsal cephe ile ittifak yapan radikal İslam, ikiz kulelerin havaya uçurulması ile yerini ılımlı İslama bıraktı. Nehri geçerken at değiştirmeye kalkışan Batı emperyalizmi, Bin Ladin’i Afganistan’da karşısına aldı. Bin Ladin şöyle diyordu; “Bizim gerçek düşmanımız SSCB değil, ABD imiş”. Bir yandan Bin Ladin ile savaşan ABD, öte yandan sünnilerin önderliğinde “İlımlı İslam” adı altında ruhani lider Fethullah Gülen’i Ortadoğu’nun halifesi gibi lanse etmeye başladı. Bill Clinton, İstanbul Çırağan Sarayı’nda şöyle demişti; “Yahudilerin Haham’ı, Hristiyanların Papa’sı var ama Müslümanların bir ruhani lideri yoktur.”

Özal’ın zamansız ölümü sonrası iktidara gelen Ecevit - Devlet Bahçeli hükümeti BOP’u suya düşürecekti. Özal hükümetinin devamı gerekiyordu. Görünmeyen hükümet devreye girdi,

dönemin İstanbul Belediye Başkanı olan Recep Tayyip Erdoğan'ı hazırlamaya başladı. Arkasından '24 Ocak Kararları'nın sahibi olan Kemal Derviş'i göndererek Ecevit hükümetini devirdiler. AKP ile eş başkan Tayyip Erdoğan'ı iktidara taşıdılar ve suyu yoluna koyan görünmeyen hükümet 2003'de BOP girişimini başlattı. "Yeni dünya düzenini ben kuracağım, benim ile gelen payımı alır" sloganı ile ortaya çıktı. Ardından "Saddam kimyasal silah ile dünyayı tehdit ediyor" gerekçesi ile 10 Mart 2003'de Saddam'ı vuracağını açıkladı. Böyle bir müdahaleyi ancak BM yapabiliirdi. Çünkü dünyanın düzenini sağlayan karakol BM'dir. Dünyayı böyle bir tehlikeye atan ülkenin sorununu, silahlı kanadı olan NATO gücünü göndererek çözer. 20 Mart 2003'e kadar ABD'ye 'bekle, ben sorunu çözerim' derken, ABD bu kararı tanımadı ve aynı tarihte Irak'ı işgal etti. Bu tarih yeni dünya düzeninin başlangıcı olacaktı. Bu işgal AB'yi ve BM'yi parçalarken, dünyada da yeni müttefikleri oluşturdu

a) ABD ve İngiltere'nin başını çektiği, Irak işgaline katılan grup

b) Almanya ve Fransa'nın başını çektiği, Irak işgaline katılmayan grup

c) ŞİÖ (Şangay İşbirliği Örgütü)

Fas, Tunus, Cezayir ve Libya'dan sonra Irak işgali ile 'Arap Baharı' adım adım ilerlerken, diğer yandan Batıda Kuran'lar yakılıyor, Hz.Muhammed'in karikatürleri yapılarak alay ediliyor ve 'Büyük Asya Projesi'nin patronları, arka arkaya şu açıklamaları yapıyordu.

- "Tek Dünya düzeni ister istemez kurulacaktır, tek sorun bu sonuca güzellikle mi, yoksa zorla mı ulaşılabilecektir" –James Paul Werburg- (bkz.<http://www.millicozum.com/mc/kasim-2004/deccalin-sovolyeleri>).

- "Tek bir dünya devleti oluşturduğumuzda modern dünya daha mükemmel ve daha istikrarlı olacaktır. Halkların kendilerini yönetme hakkı, artık dünya bankerleri ve entellektüelleri olan elit otoritesi altına girecektir." –David Rockefeller-“(bkz. <http://blog.milliyet.com.tr/gizli-orgutlerin-ortak-hede.../.../...>).

- "ABD'nin misyonu ulus devletleri gömmek, halklarını daha küçük birimlere bölerek yaşatmaktır. Gelecek Amerika'nın mıdır? Yeni dünya düzeni Amerika İmparatorluğu ve tüm insanların rakip olmadığı evrensel düzenin adıdır." –R. Strausz Hupe- (bkz.<http://huseyinguzel.blogcu.com/emperyalizmin-amaci.../13788667>).

Batı bu gelişmeleri yaşarken Tayyip, "bu bir medeniyetler buluşması, ben Ortadoğu'nun eş başkanıyım" diyerek, yüz yıllık dostlukları bir kenara itip, Suriye işgali için efendilerinin talimatını yerine getiriyordu. Fakat Suriye işgali başlamak üzere iken kurbağa gözünü açtı. Putin; "bu bir haçlı seferidir, biz Çin'i yanlış tanımışız" diyerek Karadeniz'de Çin, Kazakistan ve Rusya'dan oluşan üçlü tatbikatı başlattı. Bu tatbikat, üç guruba bölünmüş dünyaya, ayrı ayrı mesajlar veriyordu (<http://www.tarafsizhaber.com/.../dr-mehmet-hakan-saglam-batil...>). Bu, birinci gruba bir gövde gösterisi, ikinci gruba uyarı, grupların dışında kalan ve stratejik önem taşıyan ülkelere de "gözünüzü açın" mesajı idi. Söz konusu tatbikat ile Suriye işgalinin yolunu kapayan ŞİÖ, bedelini Rusya üzerinden Ukrayna ve Kırım ayaklanmaları ile ödüyordu. Bu saldırıları da ŞİÖ nezdinde bertaraf eden Putin, Batı emperyalizmini bunalımdan bunalıma sürüklemeye başladı. Bunalıma düşen emperyalizm, çareyi iç ayaklanma ve Sünni radikal İslam örgütlerini, Alevi Esad'ın üzerine kışkırtmakta buldu. İç ayaklanmanın temsilcisi olarak seçilen SUK "Suriye Ulusal Koalisyon", eş başkan Tayyip tarafından İstanbul Maltepe'de, ÖSO ise Antakya'da kuruldu. Destekçileri; PYD, El-Nusra ve el altından PKK İdi. Esad'a karşı bunlar yetersiz kalınca, 1500'e yakın radikal örgütleri Suriye üzerine göndermek için Ortadoğu'da topladılar. Toparlanan ruh hastalarının finansmanlarını Suudi Arabistan, Katar, Ürdün ve BAE

üstlenirken, silahlarını da İsrail ve ABD tedarik ediyordu. Tarihte benzerine rastlanmayan iğrenç saldırılara rağmen Esad devrilmedi.

Dünyada yapılan 3.Devrimi (elektronik) de kaçırın Batı emperyalizmi, pazarı Çin'e kaptırınca bölgesel kontrolü elinden kaçırmaya başladı. Boşluktan yararlanan PKK güç kazanmaya, 1500'e yakın ruh hastaları kontrolden çıkmaya başlarken, Esad direndikçe Tayyip kuduruyor, güvendiği efendilerinin elinden bir şey gelmeyeceğini ve piyon olarak kullanıldığını anlayınca, bölgedeki ruh hastası örgütlerden bir kısmını yanına alarak bir kısmına da el altından yardım ederek, "RABİA" işaretini yapıyordu. Bu şu anlama geliyordu; 'Gülen ile birlik olarak beni kullandınız, ya ben ya Gülen' kozunu masaya sürerek, Süleyman Şah rolüne soyunmak. Yıllar önce planlanan ve bunun için Gülen okullarına ve Zaman Gazetesi'ne para akıtılarak 'ılımlı islam' yatırımı yapan ABD, Tayyip'in blöfü ile bunları çöpe atamazdı. Bu nedenle 17 – 25 Aralık operasyonu düzenlendi ve ABD Gülen'i tercih etti. 10 yıllık ortaklık bir günde yok oldu. Efendiler ve işbirlikçiler birbirine düştü. Böylece bölgede radikal örgütler, (PKK'dan sonra Tayyip de kontrolden çıkınca) ABD ve İngiltere kısmen geriye çekilmeye başladı.

Karşılıklı restleşme (blöf) yeniden başladı. Tayyip ŞİÖ'nün ve Almanya'nın kapılarını çalarken, ABD de İran'ın kapısını çalmaya, Mısır'da iktidardan indirdiği Sisi'yi yeniden iktidara getirmeye, yani alevi cemaat ile görüşmelere başladı. İkisinin de kapılar suratına kapanınca; Tayyip, Barzani ve PKK ile ilişkileri sıklaştırdı. ABD ise radikal grupların bağımsız örgütlenmeleri için, yıllardır hapishanelerde yetiştirdiği Bağdadi'ye yol verdi. Bunu bir fırsatmış gibi gören Bağdadi, ruh hastalarından oluşan örgütlerin büyük bir bölümünü IŞİD altında toparlayarak halifeliğini ilan etti. Bu bir emperyalist yönlendirme idi ama Bağdadi bundan habersizdi. Emperyalizm böylece bir taş ile üç kuş vuracaktı.

- 1.Kontrolden çıkmış olan PKK ve uzantısı PYD, AKP ve IŞİD'ı tekrar kontrol altına almak.
- 2.Müslümanları Müslümanlara kırdırmak.
- 3.BOP'u hayata geçirirken devre dışı bıraktığı BM'yi yeniden toparlayarak yeni müttefikler oluşturmak ve devreye sokmak.

Tüm bunların hayata geçmesi için önce Ortadoğu'da eş başkan Tayyip'in, Katar hariç tüm destekçilerini devre dışı bıraktı. AKP'yi bölgede yalnızlaştırdı. Arkasından IŞİD'in bölgede sınır tanımaz, insanlık dışı kelle kesme eylemlerine seyirci kalarak KOBANİ'ye gelmesini sağladı. Kobani'ye geldiğinde PKK ve PYD'nin gücü kırılmaya başlayınca, dünyayı ayağa kaldırarak 'IŞİD benim sorunum değil, BM'nin sorumluluğundadır' demeye başladı ve BM'yi yeniden topladı. Yeni müttefikleri 40 ülke ile oluşturdu. Putin ile ters düştü, Putin'e yaptırım kararı çıkartırken, AKP'ye de "yabancı asker yetiştirmek" için teskereyi çıkarttırdı. 40 ülkeden oluşan yeni bir haçlı seferi başlatarak IŞİD'in üstüne seferber etti. Amaç IŞİD'i kontrol altına almaktı. Ama iş işten geçmiş, cehennem kapıları ardına kadar açılmıştı.

Çünkü Tevrat'a göre iki nehir arası ve iki nehrin birleştiği havza "vaad edilmiş topraklar" idi. IŞİD'e göre ise aynı bölge, "kıyametin gerçekleşeceği yer" idi.

IŞİD'e göre, 80 ülkeden ordular gelecek, Müslüman ordusu ile Halep ve Azra arasındaki Mercidabık ve Hatay Amik Ovası arasında bir yerde karşılaşacaktı. Yine Bağdadi, hadis yorumunda "bu karşılaşmada İslam ordusunun üçte biri kaçacak, üçte biri şehit düşecek ve geri kalanlar gâvur ordularını yendikten sonra, İslam orduları İstanbul'a gelerek buradan dünyaya yayılacak, sonunda Şam'a yürüyecek, Emevi Camisi'nde mehdinin gelişini bekleyecek. Bize karşı kurulan 80 ülkenin katılacağı koalisyon bunun kanıtıdır" diyor ve devam ediyordu; "Fırat kutsal bir nehirdir. Kıyametin yaklaştığı dönemde nehir suları çekilecek ya da havza değişecek ve bunun sonucu olarak, altınlar ortaya çıkacak. Bu altın için insanlar birbirlerini boğazlayacak, 100 kişiden 99'u ölecek, kalacak olan bir kişi 'Halife Bağdadi' olacak, o da mehdinin gelişini bildirecek.

IŞİD'e göre bu yerler Fırat'ın doğduğu Anadolu toprakları ile Suriye'nin Cerap, Ayn-el Arap (Kobani) ve Rakka kasabasını da içine alıyor. Bu nedenle IŞİD'in büyümesinin önüne geçilemiyor, hem AKP hükümeti hem de ABD ve işbirlikçileri ile istediği gibi oynuyor. Hatırlarsak, Osmanlı'nın parçalanması için hazırlanan Sykes-Picot antlaşmasına göre buraya bir "Kürdistan" kurulacaktı (16 Mayıs 1916).

Eşi benzeri görülmemiş bir yıkımdan sonra kanlı baharın ağzı kan kokan emperyalistleri ve işbirlikçileri ganimet bölüşümü için birbirlerine düştüler ve birbirlerini suçlamaya başladılar. Böylece hem emperyalistler, hem de işbirlikçileri arasında ayrılıklara uzanacak çatlaklar oluştu. Bu çelişkilerin çözülmesi için önce restleşme ve gövde gösterileri başladı. AKP Zaman Gazetesi operasyonunu gerçekleştirdi. Suriye'ye muhalif örgütlerin komutanlarını (100 kadar) Gaziantep'te bir araya getirerek, "Devrim Komuta Konseyi" adı altında güçlerin birleştirilmesini istedi. ABD ise önce Ortadoğu'da (Katar hariç) AKP'yi destekleyen tüm ülkeleri AKP'den uzaklaştırdı. IŞİD'e tüm destekleri Türkiye üzerinden AKP'nin yaptığını açıklamaya ve açıklattırmaya başladı. Böylece bir anda Doğu – Batı arasındaki çelişki, yerini, emperyalizm ile işbirlikçileri arasındaki çelişkiye bıraktı. Bu da doğu temsilcilerinden biri olan Putin'in Ankara'ya gelmesine yol açtı. Çünkü Erdoğan ABD'yi, 'Suriye'ye girerim' diye tehdit ediyordu. Bu da üçüncü dünya savaşının başlaması demekti. Bu yüzden Putin, Papa ve Biden aynı günlerde Ankara'da idiler. Papa ve Biden son uyarılarını yaptıktan sonra, Tayyip'in tek dostu kalan Tamim, Ankara'ya geldi. Ankara'ya ABD'nin son mesajını getiren Tamim, "Erdoğan, kusura bakma ama bu saatten sonra ben de yokum" diyerek Ankara'dan ayrıldı.

Dünyada ve özellikle de Ortadoğu'da, kimin elinin kimin cebinde olduğunun belli olmadığı bir sürecin içerisindeyiz. Bu kaostan en karlı çıkan şu anda IŞİD. Nedeni ise, hem Batı emperyalizminin hem de eş başkanlık döneminde AKP'nin tüm pisliklerini o biliyor.

Daha önce BMGK toplantısı ile 60'a yakın IŞİD karşıtı koalisyon güçleri başarılı olamayınca, yeni koalisyon ve Orta Doğu'ya daha önce götüremediği AB ülkelerini götürmek ve Tayyip ile yeniden uzlaşma yolunu açmak için Fransa'da eylem gerçekleştirildi.

22 Ocak'ta Londra'da ev sahipliğini ABD Dışişleri Bakanı Kerry ve İngiltere mevkidaşı Philip Hammond'un yaptığı ve aralarında Türkiye'nin de bulunduğu 24 ülkeden oluşan IŞİD karşıtı koalisyon bunun meyveleridir.

Dünyada ve ülkemizdeki gelişmelerin özeti bu. Bu gelişmeler de gösteriyor ki, dünyanın en tehlikeli ve pimi çekilmiş bomba gibi ne zaman patlayacağı belli olmayan tek ülkesi Türkiye.

Peki; durum böyle iken, 'akıl tutulması' içerisinde olan halkımız, içinde bulunduğu koşullardan nasıl kurtulacak? '1920 yıllarında boynumuza boyunduruk vuramadınız, gelin şimdi vurun' mu diyecek? Yoksa silkinip ayağa mı kalkacak?

Mustafa Kemal; 'Bu Türkiye'nin ihtiyaçlarından doğmuş, Türkiye'ye has bir sistemdir' diyerek kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'ni gençliğe emanet ederken şunları söylüyordu: 'Bu sistemi koruyamazsanız, yüz kat daha güçlenerek gelecek ve elinizden alınacaktır'.

Gün o gündür. Ordularımız dağıtılmış, kalelerimiz cebir ve hile ile ele geçirilmiş, iktidara sahip olanlar gaflet, delalet ve ihanet içindedirler.

Bu nedenle; biz MAVİ GÜNEŞ'in çocukları, "Bağımsız Cumhuriyet Partisi" çatısı altında; "YA BİR YOL BULUNUR, YA DA BİR YOL AÇILIR" sloganıyla Atatürk'ün izini sürerek, bağımsızlık için yola çıktık.

Bizim söylemimiz bu iken, dūřman ne diyor; ‘Bize karřı çıkan devletleri komřuları ile birbirine dūřürecekle durumda olmalıyız. Ancak, eęer karřı çıkan devlet ve komřuları birlik olarak bize karřı çıkarlarsa, o zaman dūnya savařı çıkaracak gūte olmalıyız. –Siyonist Protokol/7- (<http://www.google.com.tr/url...>)

GENEL SEKRETERLİK

Bağımsız Cumhuriyet Partisi